

KHI NIỀM VUI KHÔNG CÒN. Ê-sai 24:1-13

“1 Này, Đức Giê-hô-va làm cho đất trống không và hoang vu; Ngài lật đổ mặt đất và làm tan lạc dân cư. 2 Thầy tế lễ như chúng dân, ông chủ như đầy tớ trai, bà chủ như đầy tớ gái, kẻ bán như người mua, kẻ cho mượn như người mượn, kẻ lấy lợi như người nộp lợi, ai cũng đồng một thể. 3 Trên đất sẽ đều trống không và hoang vu cả; vì Đức Giê-hô-va đã phán lời ấy. 4 Đất thảm thương và tội tàn; thế gian lụn bại và tội tàn; những dân cao nhất trên đất hao mòn đi. 5 Đất bị dân cư làm ô uế, vì họ đã phạm luật pháp, trái điều răn, dứt giao ước đời đời. 6 Vậy nên sự rửa sả thiêu nuốt đất, những người ở trên nó mắc tội. Vì có đó dân trên đất bị đốt cháy, chỉ còn ít người sót lại. 7 Rượu mới than vãn, cây nho tàn héo, mọi kẻ vốn có lòng vui đều than thở; 8 những kẻ đánh trống không đánh nữa, tiếng mừng rỡ hết rồi, động vui đàn cầm đã dứt. 9 Chẳng còn vừa uống rượu vừa hát nữa; những tay ghiền rượu cho rượu mạnh là cay đắng. 10 Thành hoang loạn đã đổ nát; nhà cửa đều đóng lại, không ai vào được. 11 Người ta kêu la trong đường phố vì có rượu; mọi sự vui đều trở nên tăm tối; sự mừng rỡ trong xứ đi đâu rồi! 12 Trong thành vắng vẻ, cửa thành phá hoại! 13 Vì giữa các dân trên đất sẽ giống như lúc người ta rung cây ô-li-ve, và như khi mót trái nho sau mùa hái trái. ”

Gợi ý bài học: Ê-sai 1-12, lời tiên tri dành cho Y-sơ-ra-ên và Giu đa là dân sự của Chúa. Ê-sai 13-23, lời tiên tri chủ yếu hướng đến các dân tộc cụ thể. Nhưng bước sang chương 24, tầm nhìn bỗng mở rộng ra **toàn thế giới**. Trước mặt Đức Chúa Trời không còn là Ba-by-lôn, Ai Cập hay Ty-rơ riêng lẻ nữa, mà là cả nhân loại đứng trước sự phán xét của Ngài. Một trong những thông điệp mạnh mẽ nhất của chương này là: **“mọi điều con người từng dựa vào đều trở nên vô nghĩa trước Đức Chúa Trời.”** “Thầy tế lễ như chúng dân, ông chủ như đầy tớ trai, bà chủ như đầy tớ gái, kẻ bán như người mua, kẻ cho mượn như người mượn, kẻ lấy lợi như người nộp lợi, ai cũng đồng một thể.” (c.2). Địa vị, tài sản, quyền lực hay danh tiếng đều không thể trở thành bức tường bảo vệ con người trước sự phán xét của Chúa.

Ê-sai còn đi sâu hơn: **Tại sao đất trở nên hoang vu?** “Đất bị dân cư làm ô uế, vì họ đã phạm luật pháp, trái điều răn, dứt giao ước đời đời.” (c.5) Tội lỗi không chỉ làm tổn thương mối quan hệ giữa con người với Đức Chúa Trời. Nó còn làm tổn thương con người với nhau và cả thế giới thiên nhiên mà Đức Chúa Trời giao cho chúng ta quản trị. Khi con người muốn sống theo ý mình, loại bỏ Đấng Tạo Hóa khỏi trật tự Ngài thiết lập, điều còn lại cuối cùng không phải là tự do mà là một sự **hỗn loạn**. Ê-sai mô tả một thế giới từng đầy âm thanh nhưng rồi trở nên im lặng. Tiếng trống dừng lại, tiếng đàn không còn, rượu trở nên đắng và những cuộc vui chấm dứt. Đó là một lời cảnh tỉnh rất gần với đời sống chúng ta. Cuộc sống hôm nay cũng đầy tiếng ồn: điện thoại, mạng xã hội, mua sắm, giải trí, công việc, những cuộc gặp gỡ và vô số điều khiến chúng ta bận rộn. Không phải tất cả những điều ấy đều xấu. Nhưng chúng có thể khiến chúng ta **không còn nghe được tiếng của linh hồn mình và tiếng của Đức Chúa Trời**. Vì vậy, câu hỏi quan trọng không phải là: *“Cuộc sống của tôi có*

vui không?” mà là: **Nếu một ngày tất cả những tiếng ồn ấy tắt đi, điều gì còn lại trong lòng tôi?** Nếu niềm vui của tôi chỉ đến từ những gì thế gian cung cấp, khi chúng mất đi, lòng tôi cũng sẽ trống rỗng. Nhưng nếu nguồn bình an của tôi là Chúa, ngay cả khi hoàn cảnh thay đổi, vẫn còn một điều không ai có thể lấy mất.

Và đây chính là điểm hy vọng tuyệt đẹp của Ê-sai 24. Giữa cuộc phán xét dữ dội, **vẫn còn “những người sót lại.”** Ê-sai ví họ như vài trái ô-liu còn lại trên cành sau khi cây đã bị rung mạnh, hay những trái nho còn sót sau mùa thu hoạch. Thế giới có thể rung chuyển, nhưng Đức Chúa Trời vẫn gìn giữ những người thuộc về Ngài. Điều đáng chú ý hơn nữa là giữa khung cảnh hoang tàn ấy, những người còn sót lại **cất tiếng hát:** “Họ sẽ cất tiếng lên mà reo mừng và ngợi khen Chúa.” Tiếng nhạc của thế gian đã im, nhưng **bài ca dành cho Đức Giê-hô-va lại vang lên.** Đó là hình ảnh rất đẹp về đời sống đức tin. Người tin Chúa không phải là người chưa bao giờ bị rung chuyển, nhưng là người **sau khi mọi thứ bị rung chuyển vẫn còn Chúa để nương cậy và vẫn còn một bài ca để hát.**

Lời kết, thành công thật của đời sống không phải là xây dựng được một cuộc đời không bao giờ gặp biến động. Thành công thật là giữa một thế giới có thể thay đổi bất cứ lúc nào, chúng ta vẫn thuộc về Chúa, giữ giao ước với Ngài và trung tín cho đến cuối cùng. A-men.

Ba câu hỏi áp dụng áp dụng bài học:

1. Có **“Tiếng ồn”** nào đang chiếm quá nhiều chỗ **trong đời sống tôi**, khiến tôi ít nghe tiếng Chúa hơn?
2. Tôi có đang đặt **sự an toàn của mình** nơi tiền bạc, địa vị, công việc, con người hay những điều có thể bị rung chuyển không?
3. Nếu hôm nay Chúa tìm kiếm những người **trung tín giữa một thế hệ chạy theo thế gian**, tôi có sẵn lòng sống như một **người còn sót lại**, dù con đường ấy đôi khi **cô đơn và khác biệt** không?